

»Glej, kako dobro in kako prijetno,
če složno bratje prebivajo skupaj!«
(Psalm 133,1)

Vaše ekscelence nadškofje in škofje,
Spoštovani sobratje duhovniki,
Drage sestre redovnice,
Dragi bratje v Kristusu!

Kralj David, psalmist, je pravkar navedene besede kot romar zapisal v svoji stopniški pesmi. Danes lahko tudi mi tukaj okušamo resničnost teh besed. Naša srca napolnjuje veselje in hvaležnost, da smo lahko v Beltincih Slovenci, Hrvati in Madžari skupaj praznovali in molili. V svetu, ki je poln vojn, političnih in kulturnih bojov, je dobro, da smo lahko tu, sredi Evrope skupaj v medsebojnem spoštovanju in ljubezni. V tej današnji zmedi nam dajejo vodilo besede apostola Pavla: *(Kajti) mi, ki smo bili krščeni v Kristusa, smo oblekli Kristusa. Ni tu ne Juda ne Grka, ni tu ne sužnja ne svobodnega, ni tu ne moškega ne ženske, (Slovenca, Hrvata ali Madžara): kajti mi vsi smo edini v Kristusu Jezusu.* (prim. Gal. 3, 27-28).

S skupnim krstom smo postali enakopravni bratje, brez razlik. Kdor tega ne razume, ne razume krščanstva, ne razume Kristusovega evangelija ljubezni. Vsaka delitev je namreč v nasprotju z Jezusovim naukom. Zato se mi, kristjani, ne vdajajmo raznim, temu nasprotujočim in zlobnim spletkam ter prevaram, ne glede na to, kdo to poskuša. V skupnosti Kristusovih sledilcev imajo pravico obstajati le medsebojno spoštovanje, sprejemanje in ljubezen.

Dragi bratje in sestre! Stopiti moramo še korak dlje. Kristusova ljubezen je odprta in sprejemljiva do nekrstjanov, celo tudi do tistih, ki se do nas obnašajo sovražno. Zato je nerazumljiva tista nestrpnost in celo agresivnost do kristjanov, o manifestacijah katerih velikokrat slišimo v novicah, včasih pa jo tudi samo kdaj mogoče doživljamo. V naših državah se ta sovražnost morda kaže samo na verbalni ravni, vendar pa v nekaterih ne tako oddaljenih državah je to krvava resničnost, morda celo vsakodnevna. Imamo brate in sestre, katerih krščanska veroizpoved je postala vprašanje življenja in smrti.

Dragi praznujoči bratje in sestre! Nas, kristjane, povezuje tudi množica svetnikov, ki so junaško živeli Kristusov evangelij. Na njih gledamo kot na tiste, v katerih se je moč božje milosti pokazala v takšni meri, da jih ima Cerkev za vredne ter nam jih postavlja za zgled, kako slediti Kristusu. Nas, tukaj zbrane otroke treh narodov, povezujejo tudi svetniki iz naše skupne zgodovine, ki jih skupaj častimo. Eden izmed teh svetnikov je sv. Ladislav, zavetnik te cerkve. O njem mi, Madžari, pravimo, da je bil resnično utrjevalec krščanstva, graditelj Cerkve v naši domovini. Sv. Štefan je položil temelje, sv. Ladislav pa je uresničil tisto, kar je imel sv. Štefan v mislih. Sv. Ladislav ni bil samo mogočen vladar – zato so ga tudi hoteli postaviti za nemškega cesarja – kot apostolski kralj si je veliko prizadeval za krepitev Cerkve: sklical je cerkveni zbor, v mnogih krajih, širom po državi, je ustanavljal cerkve in samostane.

Iskreno se zahvaljujemo škofu Petru Štumpfu za to čudovito pobudo, da lahko danes tukaj skupaj praznujemo. Na priprošnjo naših svetnikov naj Bog pomaga otrokom teh treh narodov, da bi ostali zvesti veri in bi kot živi člani Kristusove Cerkve gradili Božje kraljestvo. Naj spremlja Božji blagoslov naše skupno družinsko in državotvorno delo!

dr. András Veres
győrski škof in predsednik Madžarske škofovske konference